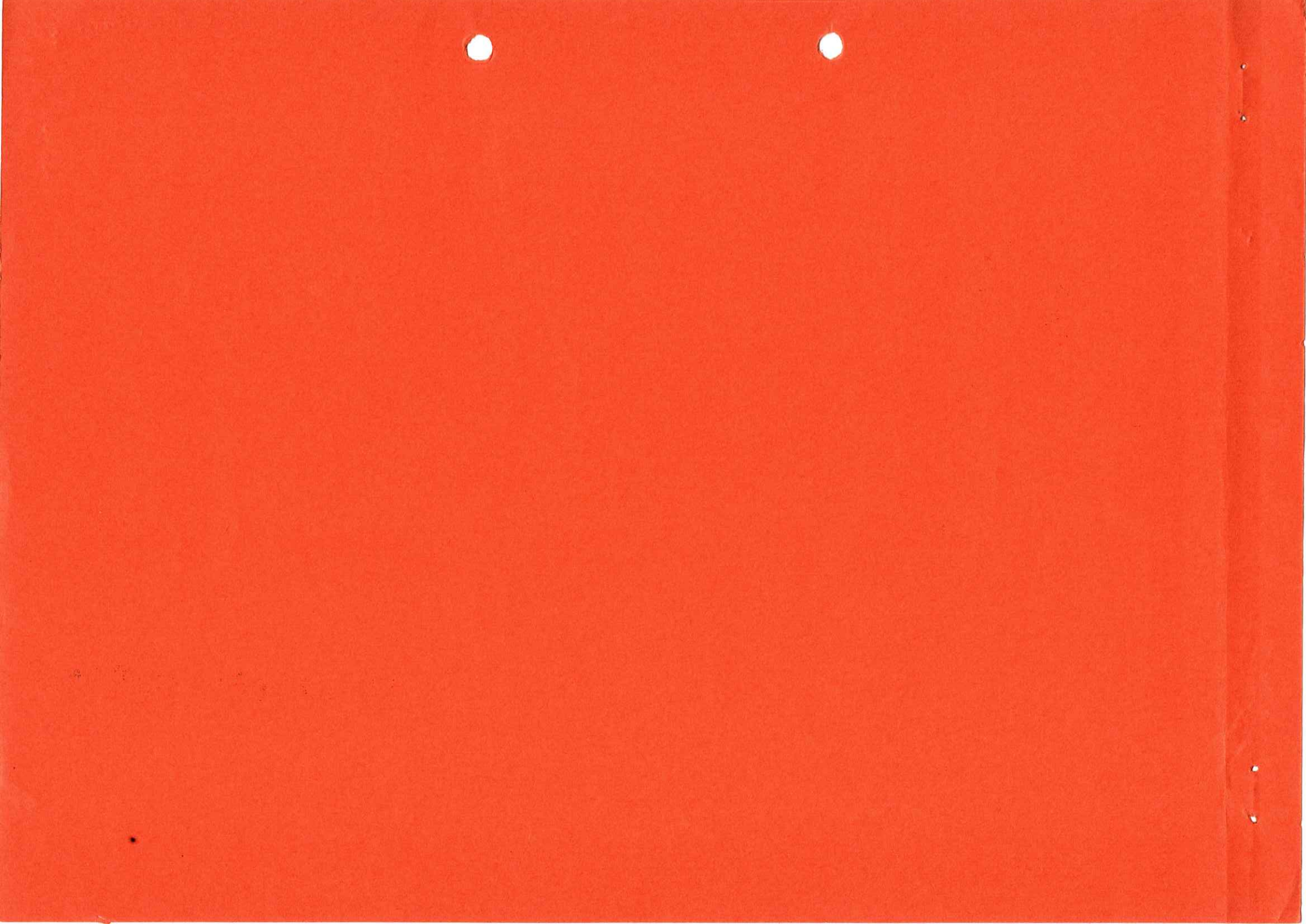

DE BETERE TIJDEN

MEI 1977

2^e JRG, NR 17

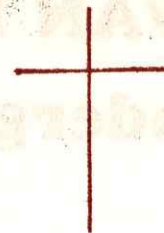

buurkrant
DE BETERE TIJDEN
pr.hendrikbuurt

mei 1977
2e jrg. nr.17

't Is eindelijk een feit,
ik weet ik ben volwassen,
ik moet nu op gaan passen
met werk en geld en tijd.
De jaren zijn voorbij
van luieren en leren,
onschuldig potverteren,
beschonken zijn en blij.
Ik heb een vrouw en kind,
een doel om voor te leven,
maar gisteren dacht ik even :
waar is m'n beste vriend.
Met wie ik indertijd
het leven afskeurde
en Frans thema's leerde
en met dezelfde spijt
het meisje heb gekend
dat onze harten roofde
en zich daarna verloofde
met een derdejaars student.
De onschuld van een kind
alleen te zien wat waar is,
wat vriendschap voor elkaar is
terwijl je later vindt
dat alles anders is
dan vroeger in je dromen,
niets is er van gekomen,
zo heb je je vergist.

Boudewijn de Groot
1966

Met leedwezen geven wij u kennis van het overlijden van buurkrant

DE BETERE TIJDEN

Anderhalf jaar lang heeft de buurkrant getracht in wil en weerzin de Pr.Hendrikbuurt te dienen naar haar beste vermogen.Thans heeft zij de laatste adem uitgeblazen omdat vadertje Tijd en moedertje Leeksheid zich te veel met haar tere leven gingen bemoeien.Wij danken voor hun bereidwillige medewerking : de vaste medewerkers Tante Marietje,Jo Peijnenburg,Margriet van der Zijden,Hans Timmerman,Karel Modderman - de tekenaars Elly van der Mark,Han van der Zee,Paul en Hanneke van 't Hullenaar - en de oud-redaktieleden Jac van Hal,Leanne Stevens (!),Thieu van Hout,Rob Schuster en Robert Koletski.

In gepaste stemming zullen wij op zaterdagmiddag 4 juni 1977 van 14.30 - 16.00 uur haar heengaan herdenken in Café Wilhelmina.Iedereen die ooit in een zwak moment de buurkrant een goed hart toegedragen heeft nodigen wij uit een fust bier samen met ons te ledigen.

Eindhoven
mei 1977
Pr.Hendrikbuurt

K.Bakker
Marlies de Haas
Wim van der Mark
Anneke van Roy
René van der Velden

HET EINDE VAN DE BETERE TIJDEN

opkomst en ondergang van een buurtkrant

Nog geen half jaar nadat op uitbundige wijze het éénjarig bestaan gevierd werd van buurtkrant De Beteren Tijden, is het doek gevallen voor dit buurtblad, dat meer pretendeerde te zijn dan zomaar een wijkkrantje. Sportlieden plegen op hun hoogtepunt afscheid te nemen van hun publiek, om niet de afgang en verguizing mee te hoeven maken. Een zelfde idee stond de redactie voor ogen toen zij besloten De Beteren Tijden te begraven. De afgang was er nog niet, maar het hoogtepunt van de krant lag toch al in een nabij verleden. Steeds meer werden er klachten gehoord over de inhoud, die, eerlijk is eerlijk, hier en daar inderdaad wel eens een keertje tekort schoot. Maar een volgend nummer kon dan altijd weer een heleboel goed maken. Nu is het dan toch echt afgelopen.

In september 1975 verscheen de eerste buurtkrant voor de Pr. Hendrikbuurt: een wat

voddig gestencijld blaadje met met de hand geschreven koppen en verscheidene onleesbare bladzijden. Nieuws over akties, doelstellingen, buurtproblemen en advertenties vulden deze eerste buurtkrant, waar ene Rob Schuster één van de initiatiefnemers van was. Drie maanden later verschijnt dan het tweede nummer, maar veel is er veranderd. De opmaak is stukken beter, de inhoud gevariëerder en een oranje koft wordt een herkenbare voorkant. Drie mensen uit de Smitsstraat, René, Marlies en Kees, hebben de teugels in handen genomen en koesteren pretentieuze plannen om iets van de buurtkrant te gaan maken. Het klaverblad wordt volledig gemaakt door de komst van Wim van der Mark, waarmee zij kennis gemaakt hebben tijdens de voorbereidingen voor het eerste buurtfeest. Het zijn vooral deze vier mensen geweest die de motor draaiende gehouden hebben, daarin zijdelings gesteund door een variërend aantal medewerkers.

Niet gekoppeld aan een politieke overtuiging, niet gebonden aan welke belangengroep in de buurt dan ook, trachten zij de krant te vullen met voor elk wat wils, zonder te vervallen in de kwalijke oppervlakkigheid die de meeste voor-elk-wat-wils kranten kenmerkt. (Of dit gelukt is, is een tweede, de wil was er wel!). Niet alleen akties in de buurt krijgen dan aandacht, vooral het sociaal-menselijke aspect van de buurt wordt be- en toegelicht. Dank zij de welwillende hulp van al of niet ter zake deskundige buurtbewoners stijgt het blad al spoedig uit boven de dertien-in-een-dozijn wijkkrantjes, die normaliter slechts gevuld plegen te worden met roosters voor de kindercrèche, ellenlange verlagen over gemeentepolitieke onderwerpen en noodroepen om hulp. Er kunnen een heleboel zaken belangrijk zijn voor een buurt, maar in de eerste plaats moet een krant

leesbaar blijven, is het motto van de redactie. En die leesbaarheid heeft altijd voorop gestaan en het zou de totale inhoud van de krant onrecht aandoen dit alleen te danken aan de activiteiten van de jongens van In & Om De Wassalon.

Al is de kring waarin de buurtkrant ronddraait bij tijd en wijle klein, toch is die beperktheid van onderwerpen niet de uiteindelijke oorzaak geworden waarom een punt gezet is achter de krant. De grote boosdoener in het spel van woorden is de tijd. Ondanks dat een groot potentiëel tot de beschikking stond - professionele tekenaars, goede schrijvers en ook nog eens een Tante Marietje - heeft de buurtkrant het toch niet gehaald door gebrek aan tijd. Het is een vrije tijdskrant die gemaakt moet worden als de dagtaak ten einde is, als de tentamens gemaakt zijn en

opdrachten vervuld. Dat is uiteindelijk teveel gebleken om elke maand op te brengen. Wil de kwaliteit gehandhaafd blijven, dan moet er tijd tegenaan gegooid worden (ruw geschat een honderd manuren per krant), en als dat niet mogelijk is, is het beter de spade ter zijde te leggen en niet meer te graven in een buurt als de onze.

Een natuurlijk verloop wat betreft de medewerkers is er ook niet geweest, ondanks herhaalde oproepen. Lieden die de taken van de huidige redactie over zouden willen nemen, kwamen niet opdagen, op wat mensen die wilden helpen verzamelen en nieten na, maar daarmee alleen red je het niet!

Als het dan zo gesteld is, is het inderdaad beter er mee op te houden. Vandaar ook dat de krant die u momenteel in handen houdt, de laatste is die uitgebracht werd. En al zijn er nu al stemmen in de buurt die op één of andere manier door willen gaan met iets in deze richting, het is duidelijk dat de Betere Tijden een hoofdstuk geworden zijn uit de geschiedenis. Een hoofdstuk dat afgesloten is, met hartelijke dank aan al onze trouwe lezertjes en adverteerders.

september buurtfeest

Begin mei zijn de eerste vergaderingen voor het komende buurtfeest van september al weer begonnen. In grote lijnen zal het feest lijken op het feest van vorig jaar, alhoewel plaats en bepaalde programma-punten gewijzigd zijn. Wil jij meehelpen met de organisatie, neem dan contact op met Cor van Straalen, Prins Hendrikstraat 49, of met Tante Marietje, zolfde straat nummer 13. Dit betreft alleen mensen die een vinger in de grote pap willen hebben. Begin september of eind augustus komt één van de medewerkers toch nog langs de deuren om medewerkers voor bepaalde spelonderdelen. Dan kun je alsnog meedoen. Help mee ook jouw buurt leefbaar te houden en organiseer mee in het grote buurtfeest!

Willen alle mensen die zich op enerlei wijze financieel benadeeld voelen in verband met het overlijden van de buurtkrant, zich in verbinding stellen met onze penningmeester, zijnde René vd Velden, Smitsstraat 15 te Eindhoven. Allicht valt er nog wat te regelen.

puzzelrit.....?

Op zondag 5 juni gaat op het Wilhelminaplein van start een puzzelrit voor autobezitters. De tocht -geen rally, een puzzelrit- voert langs berg en dal, duin en hei en zal in totaal zo'n drie uur in beslag nemen. Om half twaalf is het vertreksein en na afloop gezellig samen zijn in Wilhelmina, waar de prachtige prijzen (servicebeurten, mini-buggy's en flessen drank) uitgedeeld zullen worden. Inschrijven vanaf vandaag in Wilhelmina. Tevens worden er nog een aantal posten gevraagd voor onderweg. Iets voor jou? Dan vandaag nog even binnenvippen en je opgeven. De kostprijs is laag en zal t.z.t. bekend gemaakt worden. Tot ziens op zondag de vijfde juni.

Kees van de Buggy
Harry van der Bor
Karel Lamme

afscheid van in & om PARTIR C'EST MOURIR UN PEU

DE BEER LACHT NIET MEER

Het ongeluk slaat toe op de meest onverwachte momenten. Wij wanen ons gelukkig en tevreden in ons kleine wereldje, maar één gebeurtenis, één gedachtesprong van een ander kan ons geluk doen omslaan in bitter verdriet. Ons bestaan is broos en al zien wij er van buiten sterk uit, wij weten dat wij in feite zwak en afhankelijk zijn.

Neem nu het geval van BART SCHEEPSTRA (27), de bebaarde programmeur uit de ST. CATHARINASTRAAT. Een kerel gegoten uit beton met handen als kolenschoppen. Stevig zet hij de onverzettelijke voeten in de aarde en niets lijkt hem dan meer tegen te kunnen houden. Lachend tilt deze kolos vijftig kilo op de schouders om er doodnuchter mee weg te wandelen. De spierformaties in zijn armen spannen zich als kabeltouwen en doen de arge-

loze toeschouwer onwillekeurig rillen. Men voelt zich veilig als hij in de buurt is. Naderend gevaar zal ongetwijfeld gekeerd kunnen worden door deze logge krachtpatser. Wij voelen ons geborgen en lachen.

Maar BART SCHEEPSTRA lacht niet meer. Zijn machtige hoofd hangt moedeloos op de geweldige romp, de eens zo huiveringwekkende armen hangen slap en werkeloos langs het vroeger zo veerkrachtige lichaam. De fierheid is verdwenen uit zijn gang, zijn rug is gebogen, zijn ogen zijn gebroken. De beer is nu een schuwe vogel die met gebroken vleugels weggedoken zit op een eenzaam plekje van het stille huis.

De geschiedenis herhaalt zich. Het is geen krachtfiguur die deze gigant ontkracht heeft. Het is een vrouw die gezorgd heeft dat zijn rug zich boog, die het geluk liet verdwijnen uit BART SCHEEPSTRA'S leven.

Na een gelukkig samenzijn van enkele jaren verliet het lichtzinnige, frêle kindvrouwtje MARGRIET (23) de beer. Haar zucht naar de vrolijke en misleidende wereld van het toneel bleek zich niet langer te kunnen verenigen met BARTS stevig in de aarde verankerde levensstijl. Ineengedoken, het moede hoofd ver tussen de hoog opgetrokken schouders zit de reus daar

nu, angeklagen, geketend aan de bittere wonden die er in zijn leven geslagen zijn. De kachel brandt niet meer. Op tafel staan wat aangekoekte borden, in de keuken stapelt zich de afwas op. Het verdriet hangt als een stille waas door het huis, waar nu geen heldere vrouwenlach meer te horen is. De beer, die eens moeiteloos vijftig kilo op de nek slingerde, huult.

K E E S D I R K S

en

A N N E K E V A N R O Y

hopen op vrijdag 10 juni 1977 in het huwelijk te treden. De bevestiging hiervan zal plaatsvinden op het stadhuis te Geldrop. Zij willen deze dag vieren in de kleine kring van de familie. Om toch vrienden en kennissen uit de buurt mee te laten delen in hun geluk geven zij op zaterdag 11 juni 1977 een waardig feest, dat om 20.30 u. zal aanvangen. Het feest wordt gegeven in hun huidige woning, Heilige Geeststraat 11. Iedereen die hen wil gelukwensen met het heugelijke feit is welkom. Men wordt verzocht gepaste kleding te dragen.

Eindhoven
H. Geeststraat 11

DE ALLERLAATSTE NAMEN

Tussen haakjes de afleveringen van IN & OM waarin betreffende personen of zaken voorkwamen.

1'ABEE Piet /hardloper (3-6)
 ABEL - zie DAM Abel van
 AMELSFOORT van - zie VEN Jan van der en VEN Piet van der
 ANNELOES /animeermeisje (4-6) zie ook MARIA
 1'AUBERGADE Bistro (16)
 B.Kees / student -zie BAKKER
 BAKEL Hr.van /groentehandelaar (13)
 BAKKER K. / student-publicist (3-4-6-7-8-9-11-12-14-15-16)
 BATENBURG Opa (zie ook HARRIE Ome) / architect in ruste (3-4-5-6-7-11-12)
 BAIJENS Theo /drogist (6-10-13)
 BEEK Frank /student (13)
 BEEK Frank van /student (13)
 BEEK Paul van /student (13)
 BEEKMAN Piet /student (13)
 BEEKS Frans /student (13)
 BERG Grote (4-6-11-13)
 BERG Kleine (4-11-13)
 BERGSTRAAT (3)
 BETERE TIJDEN De (5-6-7-9-10-11-12-15-16)
 BIERMANS Martin /natuurkundige (3-6-11-12)
 BOB Harry van der /verhuizer locgieter-chauffeur (10)

BRAMMETJE /hond (6-12-16)
 BRANDS Engellien /huisvrouw (9)
 BRANDS Jantje /kamerverhuurder (9-11-12)
 BUGGY Kees van de /automonteur (9-15-16-17)
 BUGGY Anneke van Kees van de lerares (9-15-16-17)
 CATHARINASTRAAT Sint (3-4-5-6-7-17)
 DAM Abel van /cafchouder (2-5-6-8-11-12-13-16)
 DENKERS Johnny /seksclubhouder (10-12)
 DEURNE Cock van -zie GERWEN Cock van
 DIRKS Kees -zie BUGGY Kees van de
 DIJK Piet van /garagehouder (2)
 EEMINK Herman /tv presentator (2-3-4-5-6-12)
 EXPLA BAR (11)
 FOLMER Max /kunstenaar (11-12)
 FRANKENHUIZEN Marjon /tandartsassistente (11-16)
 FROELING Karien /studente(6)
 GEMERT Cock van -zie GERWEN Cock van
 GERWEN Cock van /onderwijzer (6-15-16)

GEURTS Mia /studente (6-7-12-15-16)
 GLIMMERVEEN Paul /theater-eigenaar (2)
 GRÖNLOH Anneke /zangeres-bistrohoudster (3-11-12)
 GROOTEL Wil van /hotelhouder (10-12)
 GOSSEN-SMIT Jacques -zie HEIJDEN Jacques van der
 HAAS Marlies de /studente -redactielid (6-11-12)
 HARRIE Ome -zie BATENBURG Opa
 HEILIGE GEESTSTRAAT (4-5-9-13-15-16)
 HELVOORT Ome Sjel van /musicus(1977)(4-5-6-11)
 HELVOORT Tante Marietje van huisvrouw-publiciste (2-4-6-11-13)
 HENDRIKS Marlies /huisvrouw (6-11-12)
 HEIJDEN Jacques van der /fotograaf (16)
 HONINGS Bert /student-tarkeeper (4-5-6-7-11-12-16)
 HOUT(EN) Matthieu (Tjeu/Djeu) van /bouwkundige (4-5-6)
 HULLENAAR Gijs van 't /kind (15)
 HULLENAAR Hanneke van 't huisvrouw (15)
 HULLENAAR Paul van 't /grafies ontwerper (10-15)
 IN & OM (De jongens van) /rubriek/publicisten (2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16)
 IN & OM SHOW De (8-9-10-11)
 IN & OM INSTITUUT Het (7-8-10-11)
 IN & OM EKSKURSIES De (11)
 INSULINDE Bloemenhandel (11-13)
 JONGENS VAN IN & OM -zie IN & OM (De jongens van)
 KALKHOVEN Bart (van) /toneelspeler (5-6-7)
 KESSEL Hans van /massaloneigenaar (2-4)
 KLAPPE Anja /cafehulp (3-5-6-11)
 KLAPPE Will /cafeeigenaar (3-5-6-7-11-13)
 KLEIN CAFE (3-4-5-6-11-13-15-16)
 KNAK /cafehouder (10-11-12-13)
 KNAK Mevrouw /cafehoudster (13)
 KOETSHUIS Bistro het (11)
 KOK Arnolda /studente (15-16)
 KOLETZKI Robert / eks-redactielid (12)
 LAAN Wim-Jaap van der /bistrohouder (11)
 LAMPE Veronique /studente (15)
 LIJDT Hasco van /fotograaf (4)
 LINDEN Rob van der /grafies ontwerper (10)
 LINDEN Tuula van Rob van der studente (10)
 LUITINGH Marjon /studente (11)
 MARIA -zie ook ANNELOES /huisvrouw (3-4-6)
 MARIETJE Tante -zie HELVOORT Tante Marietje van
 MARLNUSSSEN-Kea /studente (13)
 MARK Wim van der /student-publicist (3-4-6-7-8-9-11-14-15-16)

MARNEFFE Ad (26) /student (5-6-7-13)
 MARIJKE VAN ABEL /cafehoudster (2-13)
 MEERAKKERS Heer van de /leermiddenstander (16)
 MEEUWESSEN Margriet /studente (17)
 MIA -zie GEURTS Mia
 MOL Albert /tv presentator (2-3-4-5-6-11-12)
 MOLLIG -zie GEURTS Mia
 MOLLIGE RONDINGEN -zie GEURTS Mia
 OBERS Mevrouw /huisvrouw (13-15)
 OUDERS VAN JOOST MULDER /Philipsdirecteur en huisvrouw (5-6-11-15)
 PANTOMIMETHEATER Het Klein (2)
 PRINS HENDRIK PARK (2)
 PRINS HENDRIK STRAAT (2)
 PROLOOG /toneelvereniging (3)
 PROLOOG Bart -zie KALKHOVEN Bart (van)
 PIJNAPPEL Liesbeth /studente (15)
 PIJNENBURG Ad /muzikus (3-6-12)
 REES VAN JOOST /studente (11)
 RETURN BAR (11-13)
 RONDINGEN -zie GEURTS Mia
 ROY Anneke van -zie BUGGY Anneke van Kees van de
 SAMSON Sam /elektr. warenhandelaar (11-12-13)

SCHEEPSTRA Bart /programmeur (10-12-17)
 SCHRÖDER Jo /parkietenfokker (12)
 SCHUSTER Rob /onderwijzer (5-6)
 SJEL Ome -zie HELVOORT Ome Sjel van
 SMEETS Jan /toneelspeler (3)
 SMIT Willem /cafehouder (3-4-5-6-11-12)
 SMITSSTRAAT (11)
 SPIERINGS Margareth /studente (12)
 SPINNEWIELBAR (13)
 STOFFENSCHUUR De /tekstielhandel (14-15)
 STOUTEN Paul /student (6)
 STRAALEN Cor van /opbouwwerker (3-6-10-11)
 SURINAAMSE SOOS (9)
 TEGEN WIL & DANK Relatiebank (14-15-16)
 TIMMERMAN Hans /tuinman (6-11-12-13-15)
 TIMMERMANS Hans -zie TIMMERMAN Hans
 TIMMERTUIN Hans -zie TIMMERMAN Hans
 TIMMERTUINMANS Hans -zie TIMMERMAN Hans
 TUINTIMMERMANS Hans -zie TIMMERMAN Hans
 VELDEN René van der /student publicist (6-10-13)
 VEN Jan van der /papierhandelaar (15)

VEN Piet van der (papierhandelaar (15)
 VENUS Seksboetiek-flimclub (4-6-7-16)
 VERLOREN SCHAAP Het (2-5-15)
 VISKER Christle /stoeipoes (6)
 VOS Ans /cafehoudster (3-4-6)
 VOSJE Het (3-4-6-8)
 WASSALON de (In & Om De) (2-3-4-5-6-7-8-15-16-17)
 WIE VAN DE DRIE /tv-spelletje (2-3-4-5-6-12)
 WILHELMINA Jazzclub-cafe (5-6-7-11-12-13-15-16)
 WILHELMINAPLEIN (3-4-5-11-13-16)
 WIT Jan de /kunstenaar (10-11-12)
 WITEK Halina /pantomimespeelster (2)
 ZEEUW Kees de /cafehouder (3-4-6)
 ZWAAN Restaurant de (16)
 ZWIJGERSTRAAT Willem de (3-4-5-7)
 ZIJDEN Margriet van der /huisvrouw (6-13)

HET
 BLIJT
 SOMMER

Een Afscheidswoord Van Tante Marietje

Daar gaan we dan met z'n allen op de fles. Goed erg, jongens, om maar niet van een fiasco te spreken. Onze redactie heeft het opgegeven juist nu notabene onze buurt door medewerking van de buurtkrant zo ijzersterk begon te worden. De mensen in de buurt hebben elkaar door de krant beter leren kennen. Met z'n allen zijn we samen gaan werken om goede dingen te doen. Jonge mensen die hulp nodig hadden klopten bij de redactie aan. Andere mensen werden gewaardeerd en geholpen omdat de jeugd nu eenmaal beter weet waar de kanalen te vinden zijn die leiden naar een menswaardig bestaan. Leuke en minder leuke dingen werden in de openbaarheid gebracht, ook daar kwamen positieve dingen uit. Zo zou ik nog wel uren door kunnen gaan. Een buitenstaander kan niet beseffen wat er allemaal voor nodig is om een goede krant uit te brengen, daar is de redactie dagenlang mee bezig in hun schaarse vrije tijd.

Sommigen onder ons beweren vaak "dat de jeugd van tegenwoordig niet meer werkt". Vergeet het maar mooi, mensen. Er wordt wel degelijk gewerkt en gestudeerd en zo hoort het ook. En daardoor komt het dat onze buurtkrant ophoudt te bestaan. Er is gewoon geen tijd meer voor. Ik wil daarom de redactie en

allen die belangenloos hebben meegewerkt om een fijne krant uit te brengen uit de grond van mijn hart bedanken voor hun inzet en de opoffering van hun persoonlijke genoegens. Het was een fijne tijd die helemaal gericht was op het wel en wee van onze buurt. Wij zullen de krant missen meer dan wij kunnen beseffen.

Het staat met eenvoudige letters op de ruit : Het spijt mij u te moeten meedelen dat ik om gezondheidsredenen genoodzaakt ben mijn zaak met onmiddellijke ingang te sluiten. Voor het vertrouwen dat u vele jaren in mij gesteld hebt ben ik u oprecht en welgemeend dankbaar. W.G. Piet van Kollenburg. De blinden zijn voor altijd gesloten, waarachter een absoluut vakman heeft gewerkt, een goed mens die altijd betrokken geweest is bij het wel en wee van zijn geachte cliëntelen. Daar ga je dan, Piet. Het is voorbij, jongen. Maar laat de kop niet hangen. Als jij moet

van kollenburg

rusten voor het harde werken wat je gedaan hebt, zul je nog tijd tekort komen. Slagerij van Kollenburg is overgegaan van vader op zoon wel te verstaan. Piet had de zaak van zijn vader Jo van Kollenburg overgenomen. Met Piet is weer een gezellige slagerij, waar de mensen goed behandeld werden, ter ziele gegaan. Misschien wordt deze weer opgeslokt door een onpersoonlijke supermarkt. Het ga je goed, Piet, samen met je vrouw en kinderen. Hopen we dat je er iets van zult weten te maken. Het gaat echt hoor ! Bedankt jongen !

8
JAZZCLUB

WILHELMINA

*Café
Wilhelmina*

WILHELMINAPLEIN EINDHOVEN TEL. 61776

000 **DUPLA** 000

KLEINE BERG 66

ZWEEDSE DEENSE EN BRABANTSE
KLUMPSCHOENEN

OOK VOOR FURNITURE

FOTO

**GOSSEN
SMIT**

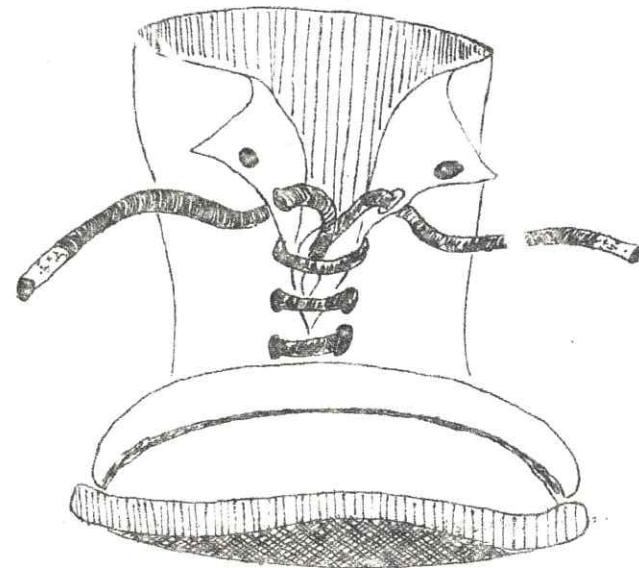
PASFOTO 'S REPRODUCTIES
PORTRET ONTWIKKELEN
REPORTAGE AFDrukKEN

**ALS VANOUDS VAN
HARTE WELKOM IN
HET NIEUWE PAND**

willemstr.43

SCHOEN WERELD
KL. BERG 73 EINDHOVEN

MENSEN, ZIJN WIJ PRIJSBEWUST ?
KOM DAN EENS KIJKEN ... WIJ HEBBEN
VOOR U DE GROTE ZOMEKOLLEKTIE BINNEN
OOK OP SPORTGEBIED ZIEN WIJ GOEDKOOP
LOOP EENS VRIJBLIJVEND BINNEN !!!

DE WEG ALS EEN GRIJS LINT

Harry van der Bor uit de St. Catharinastraat is tegenwoordig (voor zo lang als het duurt) voor de verandering vrachtwagen chauffeur. Verleden jaar had hij wat geld over en zette dat om in een groot rijbewijs. Nu gaat hij er de vruchten van plukken. Over een werkdag uit het leven van Harry en over wat achtergrondaspecten van deze eks-student gaat deze laatste Wim van der Mark/Betere Tijden reportage.

De dag voor Harry begint met een "hoe-zal-ik-het-zeggen" rillerige ochtend - te laat naar bed gegaan, dat is duidelijk. Maar het is vandaag maar een korte rit, dus ... Een uur te laat maakt hij z'n boterhammen klaar, drinkt thee en bromt wat tegen de kat die voor z'n voeten loopt en om eten zeurt. Dan loopt hij naar zijn werk, zich onderweg herinnerend dat ene Van der Mark vandaag met hem mee zal rijden. Zijn toch al bedompte blik versombert nog verder. Het is nog donker als hij de garagedeuren opendruwt. De nodige controles en dan rijden. Niet ver nog, een kwartiertje en dan kan hij achter de chocolademelk gaan zitten, terwijl zijn wagen geladen wordt. Jawel, Philips maakt het hem gemakkelijk.

Harry's kollega's zijn of gaan net weg. Hijzelf zit in de kantine maar wat voor zich uit te kijken. De Panorama die er ligt heeft hij al gelezen en ietwat inhoudelijker literatuur heeft hij niet bij zich. Om kwart over negen rijdt hij aan om een kwartier later voor mijn deur te stoppen, met het plan om vandaag helemaal niets los te laten, maar toch reeds half en half verwachting de hieronder komende onzin in de buurtkrant te zullen moeten lezen. Hij snapt zelf eigenlijk nog steeds niet waarom hij toegestemd heeft, legt hij mij uit als ik in de wagen zit. De grote problematiek in zijn leven mag dan ook beslist niet aangeraakt worden. Maar omdat hij toch een

handen aan het stuur, voet op 't gaspedaal en maar doorjakkere

klein beetje buurtkrant-fan is begrijpt hij dat ook hij eens aan de beurt is om wat stof tot schrijven aan te dragen. -Maak er maar een leuk verhaaltje over het chauffeursleven van, geeft hij mij de raad. Een werkdag begint voor een chauffeur als Harry meestal zo rond de klok van zessen als hij zijn bakwagentje op gaat halen uit de garage, zoals zoëven verteld is. Dit deel van de dag en vooral het inladen op het Philipsterrein mocht ik niet meemaken, verboden terrein voor mij. Pas als Harry de weg op gaat, mag ik instappen. De eerste stop die dag maken we nog geen vijf minuten nadat ik ingestegen ben. Harry zet de wagen, een oude DAF met een half miljoen kilometers

achter de wielen, aan de kant en laat de hydrauliese klep zakken. Zijn vermoeden is juist geweest. De lading is gaan schuiven en drie haspels met polsdikke kabels rollen onordentelijk heen en weer, wat niet zo gezond is voor de rest van de lading, bestaande uit televisietoestellen en lampen. Met vaardige door dikke werkhandschoenen omklede hand legt Harry de haspels plat, zodat hun bewegingsvrijheid beperkt is. Dan weer de kabine in, de motor gestart en laverend door het drukke ochtendverkeer naar de autoweg die ons naar Weert zal brengen. Als de weg als een grijs lint voor ons ligt, de motor in een eentonige kadans bromt en de snelheidsmeter rond de zeventig schommelt, zegt Harry: -Nou, dit is het zo ongeveer. Zo vergaat het grootste gedeelte van de dag. Handen aan het stuur, voet op het gaspedaal en maar doorjakkere. Dit is het opwindende leven van een beroepschauffeur. Vergeet de bernaromantiek met lifsters en dames van lichte zeden maar. Dat maak je nooit mee. Deze eentonigheid, dat is de werkelijkheid voor een chauffeur.

Maar er zitten ook voordelen aan. Van nature ben ik een nogal zenuwachtig iemand. Door dit leven ben ik wat lakonischer geworden. Als je dat niet wordt, dan hou je het nooit uit. Er kan konstant van alles gebeuren. Er hoeft maar één stomme hond op de weg te rijden en jij kan dood zijn. Maar daar denk ik allang niet meer aan. Ik zie wel wat er gebeurt. En als ik uit sta te laden op een Amsterdamse gracht met vijftien toeterende auto's achter me, dan wuif ik een keer en ga rustig door. Natuurlijk, een tweede kopje koffie sla ik af in zo'n geval

Bij de bedrijven kan het heel soms wel even leuk zijn, maar onderweg blijft het saai. Nu gaat het nog wel, maar op de terugweg, na een hele dag rijden, moet ik soms het raam open zetten om wakker te blijven. Eigenlijk heb ik het nu wel gezien, hier in Nederland. Ik zou verder weg willen, Europa in. Maar dan moet je ervaring hebben, ervaring die ik nu vanzelfsprekend nog niet heb.

Er is ooit een tijd geweest dat de uit Hilversum stammende Harry rondzwalkte op de TH. Maar dat is lang geleden. Later studeert hij een blauwe maandag filosofie in Gro-

eigenlijk heb ik het wel gezien in Nederland

ningen en weer later loopt hij een jaartje rond op een pedagogische academie. Hij heeft twaalf banen en dertien ongelukken: stewart op een schip, loodgieter, portier bij de AOR, administratief werk bij Philips, fabrieksarbeider en boer. Zelfs was hij een tijdje directeur, en wel van studentenverhuisbedrijf de Bahama's, dat was in de tijd van de Transit, die ooit nog eens ingezet werd bij de bezetting van het Treffinaterrein.

Harry is zoekende zogezegd maar weet niet waarnaar en evenmin waar hij dat ooit zou kunnen vinden. Tot die tijd, en dat kan tientallen jaren duren, klooit hij wat aan. Zodoende is hij nu chauffeur, voor de poen zoals hij zelf zegt. Hij voelt zich zwaar genept in deze wereld maar heeft er toch nog wel 'n beetje lol in.

-Weet je wat het is, zegt hij terloops, -met het toenemen van de vrijheid, de vorming en scholing in Nederland kregen een heleboel mensen de kans waardeloze produkten uit te gaan denken. Vroeger stopten ze dat soort jongens voor hun tiende in de fabriek waar ze nooit meer uit kwamen. Ze kregen gewoonweg de kans niet waardeloze troep te ontwerpen. Maar nu wel en daar moeten wij dan maar mee zien te leven. De meest walgelijke bouwseis worden zo maar open en bloot in het landschap geplaatst, zonder dat de makers ervan strafbaar zijn. En neem nu de vrachtwagens eens. Vierkante dozen zijn het geworden die allemaal op elkaar lijken. Waar zie je nog een vrachtwagen met een eigen gezicht? Het wordt grijs in Nederland door de tekentafelterreur waarachter miezige, fantasieloze mannetjes hun boterham zitten te verdienen. De fabrieken en werkplaatsen lijken ook al steeds meer op elkaar. Vroeger bouwde de ondernemer zelf zijn bedrijfje. Een smid smeedde een mooi hek voor zijn smederij, een timmerman ontwierp zelf een gave gevel. Nu wordt zo'n fabriek opgezet door een andere fabriek. Dat is

efficiënt, zeggen ze dan. Dat zal wel, maar teveel mensen houden zich hedentendage bezig met de efficiëntie. Daarom denk ik absoluut niet in die termen.

Op de weg voor ons zit een zwarte vogel. Vlak voordat we bij hem zijn, vliegt hij op. Harry week al uit. In zijn forse zijspiegel ziet hij dat hij de vogel niet geraakt heeft. -Laatst kwam ik een speenvarken tegen op de weg, vertelt hij. -Ik heb dat beest maar opgepakt, want dat is beter voor zijn gezondheid. Ik heb 'em ergens bij een boerderij afgeleverd, de boer zou zorgen dat ie bij de eigenaar terecht zou komen.

Bij Weert buigen we rechts af, richting Sittard. Harry slaat, als hij optrekt, de eerste versnelling over. Hij is een beetje een lule chauffeur, zegt hij er zelf van. De oude auto gromt en knarst maar wil van geen ophouden weten. Hij vindt het niet erg in zo'n oude kar te moeten rijden. Moet ik nu ook al meedoen met die rage van vernieuwen? vraagt hij aan mij. Laat mij nou maar, ik heb geen haast. Zeventig kilometer is een mooie snelheid.

En even later : -De toene-
nende botheid in de maat-
schappij, dat vind ik erg.
Je kunt er niet omheen, je
wordt er dagelijks mee ge-
konfronteerd. Van nature is
iedereen, denk ik, geneigd
toe te geven aan domheid.
Naderken, er een levens-
stijl op nahouden, dat kost
inspanning. De Tros en der-
gelijke kunnen daardoor zo
groot worden. Dat soort din-
gen en instanties is er
echt voor mensen die niet
gehinderd worden door le-
vensbeschouwingen of maat-
schappelijke dogma's. We
worden vergiftigd door dit
soort onbenul dat bij tijd
en wijle aannemelijk ge-
maakt wordt door pseudo-
intellektuele nonsens van
de nieuwe intelligentia,
bestaande uit de zogenaam-
de bekende Nederlanders.

**de toenemende
botheid,
dat vind
ik erg**

Neem nou de Telegraaf van
vandaag. Daarin staat een
stukje van Ad Toppop Visser
over taalverontreiniging.
Hoe kan nou ooit juist die
klootzak over zo'n onderwerp
schrijven, terwijl hij zich
voortdurend bedient van het
populaire disk-jockey taal-
tje. Maar ja, hij krijgt er
geld voor en dan wil je wel
schrijven. Daar kan ik echt
kwaad om worden. M'n dag moet
dan weer goed gemaakt worden
door de Volkskrant met Jan
Blokker, m'n enige favoriet.
De botheid van de mensen in
onze omstreken wordt even
later duidelijk zichtbaar als
we een wegrestaurant moeten
aandoen. We nemen ieder een
kop thee. Het zakje bewaren,
zegt Harry, kan je een tweede
kopje van trekken. Per slot
van rekening krijg je ook
het tweede kopje koffie gra-
tis. Maar als hij tien minuten
daarna zijn kop gevuld heeft
met heet water moet hij bij
de kassa één vijftientig
afrekenen. Harry betaalt na-
tuurlijk niet en laat het wa-
ter achter bij de kassière.
Eén vijftientig voor een
kopje heet water omdat je je
theezakje nog een keer wil
gebruiken, vloekt hij. Dat is
nou weer die ongelooflijke
stomheid die de mensen door-
trokken heeft.

**f 1,25
voor een
kopje
heet water**

We rijden weer verder en na-
deren na verloop van tijd
Sittard. Hoe vindt Harry de
weg in een vreemde stad?
-Meestal bekijk ik eerst de
straatnaam, vertelt hij, -daar-
aan kun je vaak zien of je
in de binnenstad dan wel in
de buitenwijken zijn moet.
Industriewegen, Kennedylanen
en zo liggen nooit in het
centrum. Daarna is het het
handigste om even aan een a-
gent de weg te vragen, maar
dat soort lui is er alleen
maar als je ze niet nodig
hebt.
Dan maar naar een benzine-
station, dan ben je er met
twee keer vragen ook wel uit.
We stoppen bij zo'n station.
Binnen een minuut zit Harry
weer achter het stuur en bij-
na feilloos rijdt hij dan
naar de opgegeven straat.
In een garage onder in een
flat moeten we de haspels
afleveren. Het is niet nodig
de klep te gebruiken, met
een donderende klap laat
Harry de haspels uit de
bak rollen. De toekomstige

eigenaar kijkt wel wat zuur
maar neemt er genoeg mee.
De papieren worden getekend
en wij vertrekken weer, nu
op naar de DSM in Heerlen.
Na een fietje rundvlees ge-
nuttigd te hebben en de no-
dige inlichtingen ingewon-
nen, begint een slopende
tocht langs magazijnen en
portiers voordat we einde-
lijk het juiste kompleks
gevonden hebben. Maar de
portier aldaar maakt bezwa-
ren tegen mijn aanwezig-
heid op het terrein. Die
juffrouw daar naast je moet
even wachten tot je terug
bent, monkelt de limburger.
Harry kijkt hem meewarig
aan. -Dat is mijn bijrijder
zegt hij dan. Fas als mijn
sonore stem bewezen heeft
dat ik in het bezit ben
van een mannelijk geslachts-
deel is het in orde en kun-
nen we het terrein op. Aan
weinig dingen heb ik echt
een hekel, zegt Harry, aan
het stuur rukkend, maar een
dergelijke lomphed hoort
daar wel bij.
Het DSM-terrein is een
dreigend stuk Nederland.
Troosteloos liggen braak-
liggende terrein met half-
afgebroken ruines naast
blakende fabrieken. Overal
lopen blinkende buizen en
leidingen over ons heen

en ook overal schieten rookwolken met God weet wat voor vergif erin de lucht in. Het sist en ruist en één vonkje is genoeg om de boel op te blazen.

Dat heeft de ramp een jaar geleden wel bewezen. Een angstaanjagend beeld van de twintigste eeuw. En op dit terrein, temidden van deze chemiese ellende, werken duizenden mensen. Niet voor één of twee weken vakantiewerk, maar hun leven lang. Harry en ik zijn het met elkaar eens dat dat een verschrikking zijn moet.

Bij het magazijn waar de spullen afgeleverd moeten worden haalt een vorkheftruck de dozen uit onze wagen. Een laatste krabbel in de papierwinkel en dan zo snel mogelijk weg van het DSM terrein.

Het is inmiddels half twee geworden. Nog even door naar Maastricht en dan naar huis. Het adres in de zuidelijke provinciehoofdstad is alras gevonden, een kleine straat achter het Vrijthof. Een vriendelijke magazijnman van de Technische Unie helpt met het uitladen van de pallets. Ik mag, als kersvers bijrijdertje, de laadklep bedienen. Als ook hier de papieren in orde bevonden zijn, laten we de wagen

staan zoals hij staat, half op de straat, en gaan een korte rustpauze nemen in een cafeetje om de hoek. We nemen allebei een pils. Niet volgens mijn normale doen als ik op de weg ben, zegt Harry, maar wel lekker voor mijn bedompte hoofd. Al met al is het toch te laat geworden om nog een bezoek te brengen aan de grotten. Het zit er niet meer in en dus hijsen we ons weer in de kabine en dan zitten we alweer spoedig op de grote weg, richting Eindhoven. -Dat is ook het jammere van dit beroep, zegt Harry, als de blokken beton weer onder ons door dreunen, -dat die inpakkers bij Philips geen rekening ermee houden dat ik liever de kleine wegen zou berijden. Met de lading die je nu meekrijgt haal je dat niet. Je zou wat minder spul mee moeten krijgen, maar ga dat maar eens aan die bazen daarginds duidelijk maken. En even later, voorafgegaan door een zucht: - Nee, al voel ik me nu gelukkiger dan toen ik niet werkte, werken zal toch niet mijn uiteindelijke levensstijl worden. Ik voor mij zou het liefst in m'n blote reet door de bossen rennen en dat kun je wel vergeten hier in Nederland. Maar

wie verlaat z'n eigen land nou zo makkelijk? Ik zou wel schilder willen wezen, of fotograaf. 's Winters is het ongelooflijk mooi als de zon opkomt, vooral in de buurt van de grote rivieren. Het ondergaan van de zon is ook goed, maar toch minder. Dat vastleggen, dat moet erg bevredigend werken. Maar ja, dat kan ik dus niet. Ik probeer van alles. Dat heeft het nadeel dat je veel tegenslagen moet inkasseren, veel mislukkingen mee moet maken, maar aan de andere kant weet ik nu ook van veel dingen wel wat af. Ik weet alleen nog niet hoe ik de praktijk van mijn leven in overeenstemming moet brengen met wat ik eigenlijk zou willen ...

En nu kunnen jij en ik nog makkelijk lullen omdat wij eruit stappen als we geen zin meer hebben. Maar denk eens aan al die fabrieks- en kantoor-mensen die hun leven lang opgesloten zitten en géén mogelijk hebben ook maar ergens te komen.

We naderen Eindhoven. Het begint buiten mistig te worden. We hebben al een kwartier geen woord meer gezegd. Harry hield de ogen op de weg, ik liet zo gedachteloos dwalen over de velden. Harry zal mij direct afzetten. Hijzelf moet

dan nog bij Philips gaan afmelden en de wagen naar de garage brengen. Dan is de werkdag voor hem voorbij. Om vier uur. Lange dagen zijn het dus, die hij maakt en zijn dagen gaan snel voorbij.

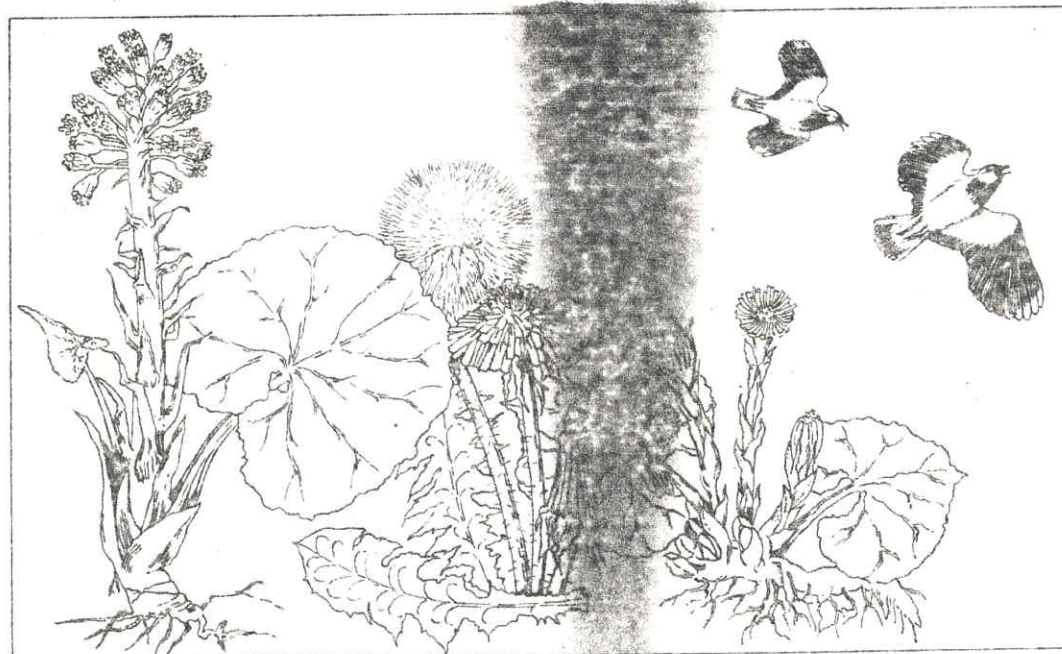
Aan het einde van de week heeft hij niet het gevoel veel gedaan te hebben. Hij komt thuis, doucht zich, eet een stukje, drinkt een pilsje in Wilhelmina en ligt 's avonds vaak voor de tv omdat hij moe is. En door de bank genomen zo rond tien uur maar bed. Dat is zijn bestaan van het moment. En zou hij dat zijn leven lang moeten volhouden ...?

De aaneenschakeling van de werkdagen wordt als de weg die voor hem lag vandaag, wordt als een grijs lint. Geschikt voor mensen die niet gehinderd worden door grootse plannen, door een levensbeschouwing die uitstijgt boven dat wat Tros en Telegraaf hen voorschrijven. Harry vindt zich nu nog te goed voor dat soort leven. Hij slaat niet terug maar weet wel wegen te vinden te ontwijken.

over een monu- ment in onze buurt

HANS
TIMMERMAN

Ik weet een enorme boom in onze buurt te staan, waarvan weinig mensen het bestaan vermoeden. De boom staat ongeveer op de grens van de tuinen in de St. Catharinastraat en de Fr. Hendrikstraat. Vanuit de Smitsstraat kun je deze ontzaglijke boom zien. Een bolvormig profiel, beweeglijke takken en bladeren, een schuilplaats voor tientallen vogels en duizenden insekten. Dat kan ik zo rustig zeggen want deze ongeveer 50 jaar geleden geplante boom van het geslacht *Salix* (= wilg) is een waar reservoir voor allerlei leven. Daar bezit hij dan ook genoeg mogelijkheden voor: de ruwe bast met de vele welvingen, de oksels van de takken,

de plankwortels net op de grens van lucht en aarde, de takken en de bladeren. In die ruwe bast bijvoorbeeld kunnen al honderden insekten overwinteren, die wat verder weg kruipen naarmate de vorst strengt. Het zou me niet verwonderen als daar bijv. de wilgenboktor, het wilgenhaantje of de wilgenhoutrups zouden voorkomen, naast vele andere insekten, natuurlijk, die minder gebonden zijn aan een gastboom.

De hoogte van deze wilg schat ik op 20 tot 30 meter; de

omtrek, gemeten op borsthoogte, is precies 4,40 meter. Een dergelijke boom zal men niet snel in het centrum vinden, vandaar dat ik voor mijzelf hem onder de monumenten schaar. Helaas komt hij niet zo mooi uit, wat de reden is van zijn onbekendheid. Vogels weten hem anders wel te vinden: er broeden regelmatig 3 tot 4 paren turkse tortels tegelijkertijd; verder ook kleinere zangvogels. Drie jaar geleden ontdekte ik daar een nest van een wielewaal met jongen. Misschien dat deze vo-

MEREL

Paardebloemen zie je weer overal. groot en klein, hoofblad zijn bijna uitgebloeid, de kroontjes ballen in de lucht.

In deze tijd op 27 april 1977, werd ons dochtertje en zij is geboren, we noemen haar iderel Hanneke, Pim en Gijs van 't Hullenaar, St. Catharinastraat 18, Eindhoven, 040 23875.

gel dit jaar weer terugkomt, ik hoop het. Voor allerlei meldingen over broedende vogels, tussen twee haakjes, houd ik me aanbevolen! Een andere mooie plek, wel niet in onze buurt, maar toch binnen de Bergen, is het kerkhof aan de Edenstraat, ingang Zwembadweg. Het eerste dat de bezoeker opvalt is dat het "slecht" onderhouden is. Maar wat is "slecht"? Voor mij is het in ieder geval dat niet, want ik ben daar helemaal niet gek op, op al te veel onderhoud. Het feit dat dit kerkhof

niet systematisch onderhouden wordt, maakt van dit stukje Eindhoven een klein paradijs. Naast varens tussen de zerken en allerlei mossen, groeien er echte zonneplanten, zoals de toorts, reiger- en oele-vaarsbekken, smalle weegbree en ga maar door. Jonge thuja's, coniferen dus, staan tussen de richels van de stenen en de winterpostelein bekleedt de ruimtes tussen de zerken en zelfs de paden in hun geheel. Wie kan zich een mooiere be-kleding wensen? Zou dit alle-maal weggeschoffeld moeten worden? Waarom? Is dat dan niet een vorm van plundering? Een gevolg van een bepaald netheidsbegrip. Het is duidel-ijk dat een mens zijn omge-ving als doods en steriel

ervaart, als tuinen en plant-soenen net zo zijn als de recht-toe-recht-aan wijken waarin hij leeft. Wat kun je dan verwachten van mensen die daarin opgegroeid zijn, zonder zich door allerlei om-ringd te zien? Of zijn daar soms de vakanties voor nodig, zodat het contact met de na-tuur hersteld kan worden?

Daarom juist dat we er in onze buurt fel op moeten zijn dat ons geen boom, geen tuin wordt afgenomen. Wat liever: de geur van de bloeiende aca-cia's in de H. Geeststraat en de Pr. Hendrikstraat of saai- rechte straten waarin de hit-te je 's zomers tegemoet slaat??

PANNEKOEKHUIS MET TWAALF VER-
SCHILLENDE SOORTEN PANNEKOE-
KEN
OPEN VAN DINSDAG T/M ZONDAG

staminee d'ouw knip vergunning

Kleine Berg 32 Eindhoven Tel. 040-445693

HET SEIZOEN NADERT WEER

KOOP NU UW PLEESTASSEN,
IN CANVAS, ENKEL EN DUBBEL.

VOOR VAKANTIE EN
TREKTOCHTEN

WE HEBBEN OOK EEN UIT-
GEBREIDE KOLLEKTIE
RUGZAKKEN

DE KERNZOO
KLEINE BERG 9

maaijg boekennieuws

De D.I.C.Mappen

De redaktie van de dokumentatie- en informatiecentrale van de Horstink verzorgt al jarenlang een belangrijk en door velen gewaardeerd stuk werk door over de meest uiteenlopende onderwerpen (militairisme, vakbeweging, onderwijsvernieuwing, televisie en vertrouwing, vrouwenstrijd, etc.) een uiterst zinvolle selektie te maken uit de vele artikelen die hierover in vakdag en week-bladen verschijnen. Deze selektie geeft hierdoor een goed inzicht in het betreffende onderwerp en de standpunten van diverse belangrijke organisaties met betrekking tot dit onderwerp.

Nieuw verschenen :

-Belangenstrijd of Bedrijfsbeleid? 16,90

Over de diverse vormen van medezeggenschap, werkoverleg, werkstruktuering en het bedrijvenwerk bij de grote en kleinere Nederlandse bedrijven.

Van Werkende Jongeren Naar Lerende Jongeren? 13,90

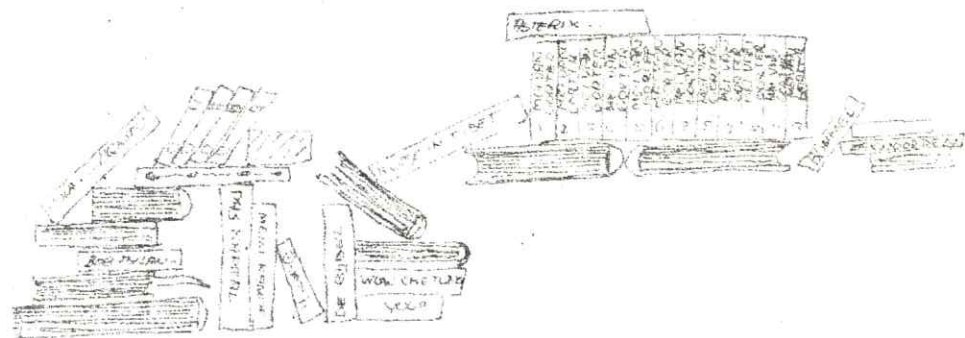
Dokumentaire over participatieonderwijs en andere vormen van onderwijs voor (nu nog) werkende jongeren.

-Zuid Afrika : De Opstand van de Ongewensten. 13,90

Over de opstand in Sowoto, de racistiese wetgeving en de rol van de vrouw in de bevrijding.

±1400

Mobutu.De Diktatuur In Kongo -Karel Roskam 13,50

Zaire, het voormalige Belgiese Kongo, is momenteel weer volop in het nieuws. Het binnenlands verzet bloeit op en de EEG, met name Frankrijk, tracht door aktief ingrijpen ten gunste van Mobutu haar ekonomiese belangen veilig te stellen.

Zoals ook in de Groene Amsterdammer is opgemerkt ontbreekt het in Nederland echter aan goede achtergrond informatie. Roskam tracht dit gat in de informatie op te vullen door in het kort de historische ontwikkeling tot aan de opkomst van Mobutu te beschrijven en dan uitgebreid in te gaan op de anti-kommunistiese politiek van Mobutu, zijn bemoeienissen met Angola en de onderdrukking van het binnenlands verzet.

15 Jaar Angola Comité -Piet Buytels 5,00

In deze skriptie wordt naast een beschrijving van de geschiedenis van het Angola Comité vanaf haar ontstaan in 1961, een analyse gemaakt van plaats en funktie van het comité in de Nederlandse derde wereld beweging en de invloed van haar akties op de bevrijdingsstrijd in Angola. Zoals Buytels zelf al opmerkt is deze skriptie niet alleen van belang voor het Angola Comité. Zij draagt door haar analyse van de maatschappelijke omgeving waarin de derde wereld groepen zich ontwikkelen en werken bij aan de vorming van effectievere strategieën voor alle aktiegroepen die zich op dit terrein bewegen.

POORT DER VRIJHEID

rené vd velden

Nadenkend nam hij voorzichtig een trek van zijn sigaret, bang dat elke abrupte beweging zijn gemoedstoestand zou verstoren. In de verte waarschuwde een kerkklok dat er weer een uur verstreken was. Langzamerhand drong het tot hem door dat een licht gehavend askegeltje zich op zijn broek genesteld had. En met een netheid hem eigen begon hij de asdeeltjes van zijn broek op de grond te kloppen, beseffend dat het vreemde gevoel plotseling verdwenen was. Niet begripd probeerde hij het gevoel weer in zich op te roepen, maar toen dat niet snel genoeg lukte, besloot hij er niet meer aan te denken en maar weg te gaan. Terwijl de fietsketting een ritmisch gepiep voortbracht, vroeg hij zich af wat hem bezielde. Dat steeds terugkerende gevoel maakte hem

omzeker. In gedachten verzonken draaide hij de hoek om en kon nauwelijks een voetganger ontwijken. Geïrriteerd wou hij uitvallen, maar kon zich nog net inhouden toen hij de forse gestalte van de passant gewaar werd. Vriendelijk wuifde hij achterom en reed opgelucht verder. Tegen de tijd dat hij het adres van Marleen bereikt had, was zijn humeur zelfs opperbest. "Hello, ma belle dame", klonk zijn begroeting, waarna hij haar uitbundig omhelsde op de galerij van haar flat. Geschrokken wurmde zij zich los uit de omhelzing. "Maar Peter, niet hier." "Okay", verontschuldigde hij zich onderwijl naar binnen lopend, "zullen we het hier dan maar overnieuw doen?" Glimlachend ging zij zonder hem te antwoorden voor naar de zitkamer, de woorden van haar moe

der in dachtig, dat je altijd een beetje onberekenbaar moest blijven. "Wil je misschien ook koffie, ik ben net aan het zetten."

"Gaarne", antwoordde hij, zich lui neervleidend op de bank.

"Heb je zin om vanavond mee naar Connie te gaan", hoorde hij Marleen vanuit de keuken zeggen, "dan kunnen we tevens afspreken wat we met de verjaardag van Jaap zullen doen."

Snel overwoog hij wat te doen, maar aangezien hij geen goede reden kon bedenken om niet te gaan, antwoordde hij instemmend. Uiteindelijk had hij geen hekel aan het iets oudere zusje van Marleen.

Terwijl Marleen vrolijk verder babbelde kwam Peter tot de conclusie dat hij eigenlijk toch liever niet ging, waarom wist hij niet.

"Zeg, ik bedenk me net dat er vanavond nog iemand komt om me bij die scriptie te helpen, dus het kan wel laat worden voor ik kan."

"Nou pierewiet, zeg dat dan meteen en sinds

uw menu :

GOED

BETER

BEST 5,50

Ik eet er ook !

restaurant

DE ZWAAN

tel: 23280

wilhelminaplein

**voor al uw was-
goed en stoomgoed**

WASSALON

HANS &

MARIETJE

**bekend om zijn
geweldige service**

Prins

hendrikstraat 23a

wanneer is een suikerpot een asbak, viezerik!" Geschrokken en verbaasd van zijn onbeholpen gedrag besloot Peter zo snel mogelijk weg te gaan. Een half uur later zat hij op zijn kamer naar zijn boeken te kijken in de stille hoop daar een antwoord op te vinden. Langzaam nam dat vreemde gevoel weer bezit van hem en zonder dat hij het zelf beseftte liep hij naar een bepaald boek toe en nam het voorzichtig in zijn handen.

Een siddering voer door zijn lichaam heen en in trance begon hij de bladzijdes eruit te scheuren

Het zweet stond op zijn voorhoofd toen hij opstond en naar zijn stoel liep. Vermoeid ging hij zitten en viel in een diepe slaap. Midden in de nacht werd hij met een zware hoofdpijn wakker. Enigszins verbaasd keek hij om zich heen en probeerde zich te herinneren wat er eigenlijk gebeurd was. Flarden van een gesprek dwaalden door zijn hoofd, maar lieten zich niet in een begrijpelijk geheel plaatsen. Verwonderd aanschouwde hij de stukjes papier die door zijn kamer verspreid lagen en kwam tot de conclusie dat er voorlopig geen touw aan vast te knopen viel. Het enigste wat hij nu kon doen was een aspirine nemen en trachten in bed verder te slapen. De volgende ochtend werd hij gewekt door het voorbijrazende verkeer. Geeuwend kwam hij zijn bed uit en begon de troep op te ruimen. Plotseling hield hij op en smeed alles weer met daverende lach door de kamer. vreemd, hij had zich nog nooit zo vrij en leeg tegelijk gevoeld.

PRINS HENDRIKPOEPARK

Het Prins Hendrikpark niet met blote handen onder de knie te krijgen, was één van de koppen uit de begindagen van de buurtkrant. Nou, dat Prins Hendrikpark is nog steeds niet onder de knie en verpaupert meer en meer. Even een kort stukje geschiedenis. Op 3 november 1975 steken een aantal doortastende bewoners van de Pr. Hendrikstraat de handen uit de mouwen en leggen het Pr. Hendrikpark open. Een schutting en een muur worden er voor afgebroken, een container vol afval wordt er uitgehaald. Flakend ligt het parkje erbij, compleet met een buitenmodel bank. Het enige wat de harde werkers niet gelukt is, is de grond open te scheuren om er fatsoenlijke beplanting in aan te brengen. De grond blijkt dermate hard dat er zelfs met houwen niet doortheen te komen is. Grof geweld van gemeentelijke moet worden ingezet, maar de gemeente laat op zich wachten, zoals wij nu nog steeds wachten op de gemeente.

Onderwijl gebeurt er aan het parkje weinig of niets. Een enkeling werpt er zijn afval in, opgeschoten jongeren trappen de bank in elkaar, oude matrassen vinden er hun rustplaats.

Op 26 januari stellen enkele Pr. Hendrikstraatbewoners een brief op voor de gemeente met daarin o.a. enkele regels over de huidige toestand van het park. Vooruitgang sindsdien: zeer negatief. Buurtbewoners met primitieve middelen kunnen nu niets meer beginnen. Er zal meer geld tegen aan moeten en betere werktuigen. Het plan is er al: siertegels of grind, verder niets. Dus gewoon een nuttige doorgang van de H. Geeststraat naar de Pr. Hendrikstraat. Het plan is er, zoals gezegd, maar er gebeurt niets. Dat is allemaal wel leuk en aardig als je aan het andere eind van de straat woont, maar als je er tegenover woont, tegenover zo'n vuilnisstortplaats, dan wordt zo'n initiatief van bewoners dat mislukt is, toch wel met andere ogen bekeken.

Abel van Dam van Het Verloren Schaap is zo'n buurtbewoner wiens strot inmiddels overloopt van het park. Falloze groepen jongeren (voornamelijk van de bakkerschool) teisteren tussen de middag het park en hun gesprekken (Hedde de pil al? O mooi, dan inladen dien handel!) dringen door tot in de huiskamer van de familie van Dam. Onlangs is de eerste ruit van het café al gesneuveld. En als Abel een dagzaak zou hebben, zou hij de boel wel kunnen opdoeken, want zo'n park werkt niet bepaald klanten-trekkend. 's Avonds bedekt gelukkig de sluier der duisternis de ergste troep.

In deze doorgaans rustige buurt is het duidelijk dat er weer eens actie ondernemen moet worden en wel een actie voor het parkje. Willen al diegenen die er indertijd voor gezorgd hebben dat het park er kwam, zo spoedig mogelijk contact opnemen met Martin vd Vorst in de Pr. Hendrikstraat 41. Bepaalde mensen zouden dat zeer op prijs stellen.

let op !

Kalf	
heas	16,-
biefstuk	14,-
carbonade	10,-
rib	8,50
Schaap	8,- / 10,-
Lam	12,-
Geit	8,-
Rund	8,50 / 12,-

alles per kilo

- elke week vers
- maandag open

ISLAM SLAGERIJ
grote berg 64

GROTE BERG 66

VAN **BAKEL**

SPECIAALZAAK IN

- GROENTEN & FRUIT
- DELICATESSEN

TEL 445222

VAN **BAKEL**

DAGELIJKS VEILING
AANVOER VAN GROENTEN
EN FRUIT. ALLES PANKLAAR

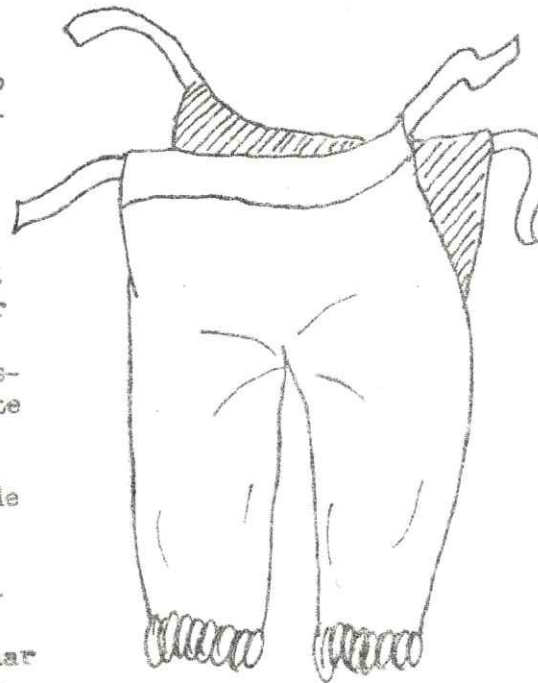
DE LINTJESONDERBROEK

marie van helvoort

Hier is hij dan ! De enige echte dameslintjesbroek anno 1935, voorganger van de degelijke directoire met elasticiteit boven en onder. Denk vooral niet dat de lintjesbroek niet sexi was. Vergeet het maar, hypersexi was hij ! Menige keurige heer heeft er naar gekeken en daarna zijn zonden geblecht in ons dorpskerkje bij de pastoor. Slechte gedachten waren immers ook zonde.

De kantjes aan de rand van de pijpen onder, dat waren de aandachttrekkers. Hoe mooier en breder het kantje, hoe pikanter het kontje.

Oudere vrouwen, die alleen maar een smal biesje onder aan de pijp hadden, waren jaloers op de kantjes die de jonge billetes versierden. Ik heb eens een oude taart horen zeggen : het zijn allemaal dellen en sletten die kant aan hun onderbroek hebben, ik moet ze niet met hun "helder tilopke". Toen de burgemeester er eiges persoonlijk intrapte waren de kantjes naar het rijk der verdoemenis.

anno 1935

TE KOOP : LAVERDA MOTORFIETS (S 750) REUZE SNEL.2 IN 1.MET STUURKUIP EN VELE ASS.VASTE PRIJS : f 1700 WILLEMSTR.33 TEL.4470

82

De pastoorsmeid had bij voorbaat een onderbroek aan met boven enonder lintjes. Dat heb ik zelf gezien toen ze de ramen van de pastorie stond te lappen.

De vrouw van de notaris maakte het nog bonter. Die had gekleurde kantjes, zeer breed, maar die had toch al een slechte naam omdat ze zo wijd uitgesneden was van voren en ook omdat ze naar parfum rook, soir de Paris. Een dochter van een electriciën hing haar lintjesbroeken altijd in de tuin op de eerste lijn aan de straat, als ze gewassen waren. Ze hing ze dan zo dat de wind erin blies en de broek bol ging staan. De zoon van de zaadbeer die van het hele zaakje wel soep luste, pendelde met z'n fiets vaak door die straat alsof hij geregelde dienst had, en maar lintjesbroeken kijken !

Eens is er grote opspraak geweest toen een z.g.playboy in ons dorp, de "dorpsstier" geheten, eens met een meisje afsprak voor een robbertje vrijen in de spoorloot. Hij sprak met vrienden af : om

acht uur lig ik in de sloot met Corry. Jullie volgen mij stiekem en als ik hoest kunnen jullie beginnen met zoden te gooien. Daarna zal ik jullie vertellen waarom je dat moest

doen. Het was n.l. zo : de dorpsstier zou zijn Corry heet maken en ondertussen de lintjes van haar broek vastknopen aan de takken die in de spoorloot lagen. Dat gebeurde. Toen het werk voltooid was begon hij te hoesten. Corry schrik, wilde er vandoor maar bleef vasthangen. Schande en nog eens schande is daarvan gesproken. Ik wil mijn echt gebeurde verhaal besluiten met de mededeling dat de beruchte lintjesbroek binnenkort te bezichtigen is in één van de nostalgische boetieks in de buurt.

HET IS ALWEER
BIJNA ZOMER

de stille toeschouwer 1902 - 1977

In zijn laatste brieven bespeurden wij, trouwe lezers, al duidelijke zwemen van een moeheid die nooit meer over zou gaan. De eens zo felle toeschouwer, fervent briefschrijver vanaf het prille begin van de buurtkrant, werd milder. Zijn woorden verloren hun scherpe kanten en de vaak schokkende kracht vlood weg uit zijn ietwat beverig gehanteerde pen, zoals ook de kracht langzaam heengeen uit zijn lichaam. Nadat hij getroffen werd door een beroerte heeft hij nog drie lange, stille weken op bed doorgebracht, voordat hij op 25 april j.l. van ons heengegaan is. Hij heeft het einde van de buurtkrant niet meer mee mogen maken.

De Stille Toeschouwer, op zijn eigen uitdrukkelijke verzoek maken wij ook nu zijn naam niet bekend - dat zou trouwens weinig effect hebben, want zijn naam zou weinig mensen iet. gezegd hebben - was een oude, wat eenzame man met maar weinig behoefte aan contact, in zichzelf gekeerd en verbitterd sinds zijn vrouw zeven ten jaar geleden om het leven kwam bij een verkeers-

ongeluk op de Willemstraat. Zijn leven lang werkte hij bij Philips, als onaanzienlijk boekhoudertje. Na zijn pensionering, tien jaar geleden, probeerde hij het leven, dat hij weggegooid had tussen dorre cijfers, in te halen. Hij las veel, maakte reizen naar het buitenland en ging zich met kippen bezig houden. Toen anderhalf jaar geleden de buurtkrant op poten werd gezet kreeg de redactie onverwachts een brief van hem

waarin hij vroeg of hij elke maand een stukje mocht schrijven. Na een naamloos bestaan wilde hij zich nu laten horen, zij het onder een pseudoniem omdat hij té mensenschuw was om zijn werkelijke identiteit bloot te durven geven.

Trouw kregen we elke maand een brief van hem, vaak in harde woorden, maar niet zelden zonder een kern van terrechte kritiek.

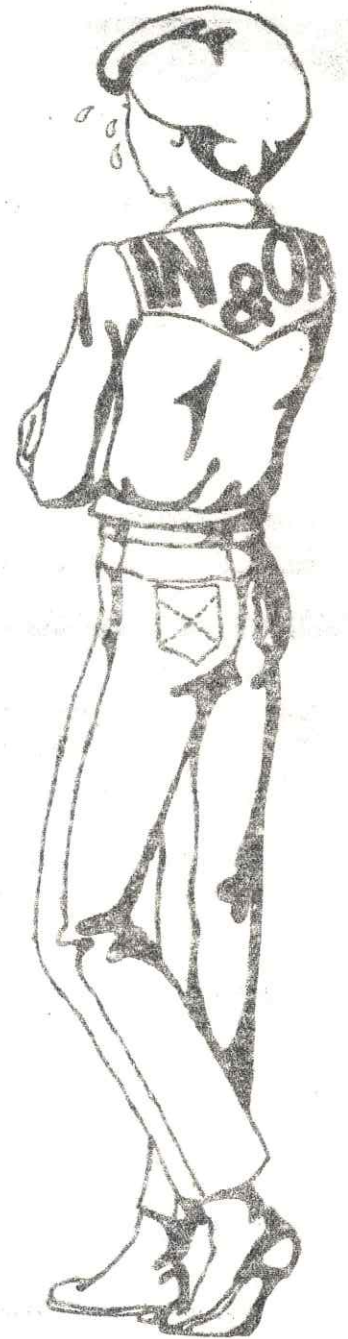
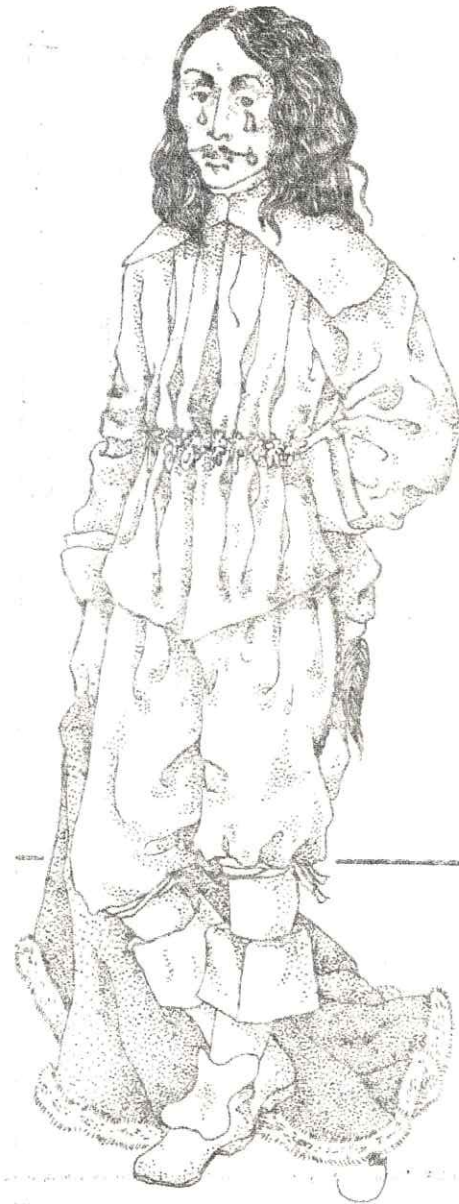
Samen met een enkele kennis uit de buurt en wat ver-

dwaalde familieleden hebben we hem naar zijn laatste rustplaats gebracht. Een lucht vol grauwe wolkenflarden was de achtergrond waartegen de kist de grijze aarde inzakte, begeleid door wat oprecht gemeente maar nauwelijks uit de verf komende woorden van een verre neef van hem.

Een stille toeschouwer is van ons heengegaan. Tientallen anderen omringen ons nog steeds, maar blijven zwijgen.

*Maar de vroedloze juren-troop
die enkele jongeren in samen-
werking met wat mensen van
middelbare leeftijd ons die
be-wuste ka-ter-dag voor-
schuolden-
den deed mij de heren ben-
bergen (rijnen) redden.
De jonge mensen van nu
hebben de mont vol over
democrati-sering en dergelijke
maar zo garve de heugels, over*

'k voele een traan mijn oog ontwelken
als ik denke: 't is voorbij

LE VIGNOBLE

DE BUURTKRANT
STOPT

MAAR WIJ GAAN
GEWOON DOOR !

kleine berg 48a
tel: 442112

CAFÉ 'KNAK'

GEOPEND VAN AF 10.30 U.
BILJART AANWEZIG
GROTE BERG 6

WILHELMINAPLEIN 8

TEL 22652

KLEIN GAFE

EEN GOED ADRES
VOOR BLOEMEN

insuline

WILLEMSTR. 43B
TEL: 440001

RIJSCHOOL
VAN GEMERT

PR HENDRIKSTR 31
TEL 445713

WIJNHANDEL GOMMERS
VOOR BETERE WIJN
MOET U BIJ WIJNHANDEL
GOMMERS ZIJN

TEL: 040-24704

DE GULE BOTTELIJER

ALLES ONDER DE KURK

WILLEM DE ZWIGERSTR 2

ELKE MAANDAG

LEVENDE MUZIEK

LETTER GREEP RAADSEL

Van de gegeven lettergrepen kunnen 12 woorden gevormd worden met de onderstaande betekenis. Bij goede oplossing vormen de eerste en de vijfde letter van elk woord van boven naar beneden twee begrippen die met recente gebeurtenissen in de buurt in verband kunnen worden gebracht. Laat u niet direkt afschrikken door onbekendheid met dit soort puzzels. Kijk naar de onderstaande woordgedeeltes, dan zult u daarin al meteen een aantal aanwijzingen vinden!

1.	wanhopig
2.	delfstof
3.	zuivelprodukt
4.	tuingereedschap
5.	spaanse dans
6.	editie
7.	koperen blaasinstr.
8.	soort groente
9.	meegaand
10.	deel vd week
11.	bezieling
12.	legeronderdeel

lettergrepen : ban - bar - bom - dag - de - de - der - don - don - dron - erts - es - fel - ga - in - in - ka - kar - ke - loos - lijk - melk - ne - neer - ra - ra - ra - sa - schik - schof - schor - se - spi - tie - uit - ve - ij - zer

DE GANG KONINKRIJKE

DEIN

Kindergoed

STERK LEUK HIP EN BIJ ONS GOEDKOOP

als het zomer wordt :

ZWEMBROEKEN voor de heren 7,95 - 15,00

ZWEMBROEKEN voor de jongens 6,95 - 10,00

BIKINIS voor de dames 15,00

BIKINIS voor de meisjes 5,00 - 7,95 en 15,00

VERDER HESJES BROEKROKJES EN ROKJES

GROTE BERS 11

VAN AMELSVOORT

HANDELSONDER-NEMING

*PAPIERWAREN

*TOUW

*VERPAKKINGS-MIDDELEN

*STEMPELS

KANTOOR EN MAGAZIJN

HEILIGE GEESTSTR.

TEL: 22074

20A

DE ZONHEERIE

VAN DE OPTICIEN

BUISMAN OPTIEK

Gestelsstraat 4 tel 23388 Eindhoven

**ga maar slapen
betere tijden
komen**

